

Φιλοσοφία ή Θεοκρατία

✖ Πολλά τραγικά γεγονότα που έχουν συμβεί διεθνώς, και στα οποία εμπλέκονται οι θρησκείες, με ανάγκασαν στο παρελθόν, να αρθρογραφήσω, και να εκθέσω τις απόψεις μου. Πιστεύοντας όμως με το ότι και αν γράφω δεν πρόκειται να επηρεάσω καμία κατάσταση, και άδικα χάνω το χρόνο μου, είπα να μην ασχοληθώ και πάλι με τα εγκληματικά κατορθώματα της θρησκευτικής απάτης.

Τα τελευταία όμως δραματικά γεγονότα που συνέβησαν σε σιδηροδρομικό σταθμό της Κίνας, και στο Βόλγκογκραντ της Ρωσίας, με τους δεκάδες νεκρούς και τραυματίες, και κρίνοντας, ότι αυτό που συμβαίνει στην γειτονιά σου πιθανόν να συμβεί και στο σπίτι σου, μου επιβάλλουν και πάλι να ασχοληθώ με τα γεγονότα αυτά. Μπορεί τα αίτια των γεγονότων να μην έχουν σχέση με τη θρησκεία, αλλά ο θρησκευτικός φανατισμός καθίσταται το καλύτερο εκτελεστικό όργανο για την διεκδίκηση των εκάστοτε επιδιώξεων.

Μιλάμε βεβαίως για τις δύο αδελφές θρησκείες τον Χριστιανισμό και τον Ισλαμισμό, οι οποίες διακηρύττουν ότι είναι οι θρησκείες της αγάπης και της ειρήνης. Δυστυχώς, τα γεγονότα αποδεικνύουν, ότι, οι αναχρονιστικές τους θεωρίες, και μη φιλοσοφημένα δομή τους, στα χέρια αυτών που επιδιώκουν ανώμαλες καταστάσεις, τις έχουν καταστήσει παράλογες και αιμοβόρες .

Ο Πούτιν παραλογίζεται, διότι ενώ μέχρι πρότινος, αλλά ακόμη και σήμερα έχει έναν λαό με υψηλή παιδεία, αποστασιοποιημένο από τις θεοκρατίες, έχει βάλει σκοπό να αναστήσει τον βρικόλακα της βυζαντινής θεοκρατίας. Αυτό όμως θα προκαλέσει με τη σειρά του τον ανταγωνισμό με το Ισλάμ, και άντε κ. Πούτιν να μετράς τα θύματα των καμικάζι τρομοκρατών. Ο Μπους επικαλούμενος την Βίβλο, αιματοκύλισε το Ιράκ. Πρόσφατα οι Αμερικανοί και οι Ευρωπαίοι με τις ενέργειες τους στην βόρεια Αφρική, και στην Συρία, προκάλεσαν λουτρό αίματος, που ακόμη θα συνεχιστεί, για πολλά χρόνια, διότι οι λαοί αυτοί είναι ανώριμοι για δημοκρατία. Πως να είναι ώριμοι όταν η συντριπτική πλειοψηφία των λαών αυτών, πάνω από την δημοκρατία βάζει το Κοράνι; Δημοκρατία σημαίνει ελεύθερη γνώμη και έκφραση, πράγμα αδιανόητο για τον Ισλαμισμό.

Η λύση του προβλήματος είναι μία: Παιδεία και ένας νέος διαφωτισμός, ώστε και ο τελευταίος πολίτης να εμπεδώσει ότι οι θρησκείες δεν συμβαδίζουν με την λογική και απευθύνονται σε βλάβες, και μετά να αναρωτηθεί μήπως είναι και

αυτός βλάκας.

Όταν ο άνθρωπος διέπεται από λογική, έχει την απαιτούμενη μόρφωση, και διαθέτει συνείδηση που του ελέγχει και κατευθύνει τις πράξεις του, θεωρείται μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, και δεν έχει ανάγκη καμία θρησκεία να του υποδείξει πως θα διάγει βίον ενάρετο.

Για όσους δεν αποδέχονται την θρησκεία, δεν υπάρχει πρόβλημα. Για όσους όμως έχουν ανάγκη τη θρησκεία, πρέπει να απορρίψουν τα παραμύθια του Μωυσή, και να θέσουν κάτω από το πρίσμα της λογικής αυτά που ελέχθησαν από τον Χριστό και γράφηκαν από τον Μωάμεθ. Και να αποδέχονται ότι είναι σύμφωνο με τους νόμους της Φυσικής και την λογική. Πρέπει να καταλάβουν ότι μετά θάνατο δεν υπάρχει τίποτα, ούτε ψυχή, ούτε μετά θάνατο ζωή, ούτε Κόλαση, ούτε Παράδεισος με πιλάφια, και ουρί, ούτε άγγελοι, ούτε δαίμονες, όλα αυτά είναι θρησκευτικά παραμύθια, και είναι μεγάλη βλακεία να πιστεύει κάποιος ότι αν ζωστεί τα εκρηκτικά και σκοτωθεί θα εξασφαλίσει τον Παράδεισο. Ένα είναι σίγουρο: Θα πραγματοποιήσει τους σκοπούς αυτών που τον έζωσαν με τα εκρηκτικά. Αλλά και αυτός κάνει μεγάλη βλακεία που ξεκινά από το λιμάνι γονατιστός μέχρι την Παναγία της Τήνου να νομίζει ότι θα θεραπευθεί, ένα είναι σίγουρο ότι όταν φθάσει, στο παγκάρι που είναι δίπλα στην εικόνα θα καταθέσει τον οβολό του.

Δεν είναι δυνατόν, οι δυο αδελφές θρησκείες να απορρίπτουν την θεωρία του Δαρβίνου και τις αποδεδειγμένες θέσεις της σύγχρονης επιστήμης, και να αποδέχεται τα παραμύθια της Βίβλου, με την θεωρία των πρωτοπλάστων.

Αν θέλουν λοιπόν τα ιερατεία να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, πρέπει να βάλουν καλά στο μυαλό τους: Όπως η δημοκρατία κρίνεται και επικρίνεται με αποτέλεσμα να βελτιώνεται, όπως τα συντάγματα συνεχώς αναθεωρούνται και προσαρμόζονται στα σύγχρονα δεδομένα, έτσι και οι θρησκείες να πάνε να είναι δογματικές, να δέχονται τη κριτική, και να προσαρμόζονται συνεχώς στις απαιτήσεις και τα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας. Ειδικά σήμερα που η τεχνολογία και γνώση καλπάζουν με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, αποτελούν έγκλημα, εις βάρος των γενιών που έρχονται, οι μεσαιωνικές δοξασίες τους.

Γι' αυτούς τους λόγους είναι λοιπόν καιρός για επιστροφή στους φιλοσόφους μας, που αρθρώνοντας λόγο που εγκλείει σεβασμό για τους άλλους, και αποσκοπεί στη διαμόρφωση προσωπικότητας με ελευθερία σκέψης-έκφρασης και με αίσθημα ευθύνης, πεντακόσια χρόνια π.Χ. δίδαξαν αλλά και φιλοσόφησαν ιδέες και ηθικές

αξίες, που οδηγούν στην εξιδανίκευση του ανθρώπου. Χωρίς θαύματα και άλλα κομπογιαννίτικα τερτίπια.

Στους φιλοσόφους, των οποίων τα διασωθέντα –από την λαίλαπα της θεοκρατίας- συγγράμματα φωτίζουν τους δρόμους που οδηγούν σε πολίτες ελεύθερα σκεπτόμενους. Πολίτες με ολοκληρωμένη προσωπικότητα, πολίτες που σέβονται τους νόμους και τις ηθικές αξίες γιατί τους το επιβάλλει η συνείδηση τους, το πνευματικό τους επίπεδο και όχι βέβαια ο φόβος της τιμωρίας του Θεού. Πολίτες που γνωρίζουν ότι οι φιλοσοφικές ιδέες και αξίες που δίδαξαν εκείνοι είναι οι μόνες που παρέμειναν άφθαρτες και πάντα επίκαιρες και ας έχουν περάσει δυόμισι χιλιάδες χρόνια. Άρα το να διάγουν οι πολίτες βίον «ενάρετο», είναι θέμα καθαρά φιλοσοφικό και όχι θρησκευτικό.

Οι αρχαίοι Έλληνες, οι γεννήτορες της δημοκρατίας σεβόμενοι την αυτοτέλεια, την αυτονομία και ανεπανάληπτη μοναδικότητα κάθε ανθρώπου –το θεμελιώδες δικαίωμά του να είναι ο εαυτός του, αυθύπαρκτος και αυτόνομος- και προπάντων την ατομική του ελευθερία και τη σοφία της Φύσεως, αποστρεφόμενοι δε κάθε κοινωνικό, θρησκευτικό, κοσμοθεωρητικό δόγμα, ποτέ δεν θα δέχονταν να ξαπλώσουν στην κλίνη του μυθικού ληστή Προκρούστη και να κοπούν στα μέτρα του.

Μία ιδεώδης, αλλά και ρεαλιστική δημοκρατία, με σεβασμό στον άνθρωπο θα πρέπει να είναι η απάντηση των σημερινών πολιτών στη θεοκρατία. Αλλά για την εδραίωσή της στη μάχη των ιδεών που θα ακολουθήσει με τους κάθε λογής στενόμυαλους εξουσιαστές, πρέπει να ανατρέξουμε στις αδιαμφισβήτητες ιδέες και τις ηθικές αξίες όπως τις δίδαξαν και τις φιλοσόφησαν ο Σωκράτης, ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Επίκουρος, ο Πρωταγόρας, και τόσοι άλλοι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι, αλλά και οι Ευρωπαίοι Διαφωτιστές. Οι μόνες αξίες που έμειναν άφθαρτες και πάντα επίκαιρες μέχρι σήμερα και είναι οι μόνες που μπορούν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τα σύγχρονα προβλήματα, ήτοι την εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά, τον αλκοολισμό, τον χουλιγκανισμό, την έξαρση βίας εντός και εκτός των αγωνιστικών χώρων, και την τρομοκρατία, καθ' ότι η καθεστηκυία τάξη, πολιτική και θρησκευτική φαίνεται ότι έχει αποτύχει.

Ιωάννης Θεοδωρόπουλος